

Deși sunt numeroase evenimentele ce s-au petrecut în realitate... Povestea care urmează este o ficțiune cu șanse, din păcate, reale de materializare. Orice asemănare cu personajele prezentate fiind, pe alocuri, o pură întâmplare.

Editura ANDREAS

Lucian Ciuchiță

SUBMARINUL TERORIȘTILOR

Editura ANDREAS

Cuprins

Preambul	5
Submarinul teroriștilor	7
Ultimul Război mondial	180
Reîntoarcerea pe „Typhoon“	187
Epilog	196

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CIUCHIȚĂ, LUCIAN

Submarinul teroriștilor / Lucian Ciuchiță.

București: Andreas Print, 2018

ISBN 978-606-765-045-7

DIFUZOR EXCLUSIV:

IVO PRINT

Petru Maior nr. 32, sector 1, București

Tel./Fax: 021.222.07.67

E-mail: ivo_print@yahoo.com

<http://www.editura-andreas.ro>

© Editura **ANDREAS**, București, 2018

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate Editurii ANDREAS.

Nici o parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, stocată și retransmisă sub formă: tipărită, electronică, mecanică, fotocopiată, audio sau sub orice altă variantă fără permisiunea scrisă a Editurii ANDREAS.

Redactare: **MIRCEA GEORGESCU**

Corectură: **LAURA IVONA DUMITRU**

Tehnoredactare și copertă: **GHEORGHE DUMITRU**

Preambul

Suntem într-un prezent extrem de periculos, în care instabilitatea economică și criza prelungită produc ravagii în lume.

Pare să reînceapă războiul rece între SUA și Rusia.

Fiecare dintre cele două mari puteri adoptă o poziție, aparent defensivă, presărată periodic de provocări, fiind la un pas de a genera al III-lea și Ultimul Război Mondial.

Pretexte se găsesc la tot pasul, de la scutul din România, mai folositor Europei decât urmașilor dacilor, tot așa cum a fost și „întoarcerea armelor“ din 1944; până la rachetele coreene care par să fie din ce în ce mai periculoase și cu raza tot mai lungă de acțiune.

Ca de fiecare dată, Uniunea Europeană trebuie să ia parte la aceste evenimente provocate de alții, dar se trezește depășită de situație și nu poate să intervină diplomatic pentru o soluție viabilă care să detensioneze situația conflictuală.

Sunt interese economice la mijloc și fiecare țară din UE, dincolo de solidaritatea pretinsă, își vede propriul interes, unele sunt strâns legate de afacerile cu Rusia în ceea ce privește exportul de produse, iar altele dependente energetic de gazul rusesc.

Spre deosebire de China, mai degrabă exportator uriaș de supra- și subproducție, decât piață de desfacere, piața rusească este una de mari proporții, capabilă să înghită cantități imense de produse occidentale.. până și Olanda, nevrând să audă de embargoul instaurat de ceva timp, preferând să își vândă lalelele în piețele moscovite.

Da, atunci când sunt loviți acolo unde îi doare cel mai tare, „la buzunar“, atunci nu mai sunt dispuși să fie „parteneri strategici“.

Sunt țări care trăiesc din export și care ar intra în faliment dacă li s-ar interzice exportul mărfurilor.

Europa, pe vremuri leagănul civilizației, este acum un fel de balansoar al intereselor economice... ori urcă, ori coboară...

Trăim într-o lume a banilor, când, în afară de ei, nu mai contează nimic...

Și, de parcă nu ar fi fost de ajuns, bătrâna Europă, ca întreaga lume, de altfel, se află în pragul dezastrului din cauza unui flagel mai cumplit decât ciuma bubonică...
TERORISMUL.

Da, ne-am așezat confortabil pe un butoi cu pulbere care este gata să explodeze!

Numărătoarea inversă a început...

Submarinul teroriștilor

Bruxelles, capitala Belgiei, sediul guvernului și al parlamentului federal, precum și al mai multor entități federale: Regiunea Capitalei Bruxelles, Regiunea Flamandă și Regiunea Valonă.

Bruxelles, una dintre cele trei capitale ale Uniunii Europene, alături de Luxemburg și Strasbourg, sediul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord (OTAN), al Uniunii Europei Occidentale și a organizației EUROCONTROL¹ – considerat ca fiind capitala *de facto* a Uniunii Europene, datorită numărului important de instituții ale Uniunii ce își desfășoară activitatea aici.

În Bruxelles se află sediul Comisiei Europene (în clădirea *Berlaymont*) și al Consiliului Uniunii Europene (în clădirea *Justus Lipsius* – situată în fața clădirii *Berlyamont*), cam trei sferturi din afacerile Parlamentului European desfășurându-se aici, în zona Espace Léopold.

35 de persoane au murit și peste 300 au fost rănite în atentatele teroriste care au avut loc la Bruxelles, pe aeroportul internațional Zaventem – situat în nordul orașului, care asigură legături cu majoritatea aeroporturilor importante europene și internaționale și în stația de metrou Malbeek,

¹ **EUROCONTROL** este o organizație civilă și militară interguvernamentală, care implică 41 de țări europene și țările vecine, și al cărei scop principal îl reprezintă devoltarea și menținerea unui sistem eficient de control al traficului aerian la nivel european, sprijinind în acest sens angajamentul comun al autorităților naționale de aviație civilă (ENAC în Italia), entitățile și furnizorii de servicii de control al traficului aerian (în Italia, ENAV și Forțele Aeriene), utilizatorii spațiului aerian civil și militar, industria, organizații profesionale și instituțiile europene relevante. EUROCONTROL produce reglementări tehnice privind siguranța traficului aerian.

aflată la câteva zeci de metri de instituțiile europene. În atentate, au fost răniți și patru cetățeni români, între care un minor.

În clădirea *Justus Lipsius*, domnul Maximilian Scultz, profesor la Universitatea din Köln, a fost invitat să țină o scurtă prelegere privind terorismul, ca un preambul la măsurile ce s-ar impune pentru stoparea sau, pentru început, măcar limitarea flagelului.

Dacă un atentat individual vizează o schimbare radicală prin uciderea unei personalități capabile să conducă masele, actele de terorism, atentate multiple, au drept scop o destabilizare la nivel național, de inducere a unui sentiment de panică și nesiguranță la nivel individual, de creștere a neîncrederii în guvernul acelei țări în care se petrec actele de terorism, fiind vizate persoane nevinovate, diferențiindu-se de „crimele teroriste” prin aceea că, în acest caz, scopul este politic – chiar și atunci când sunt crime cu caracter religios.

Un „strălucit” exemplu, cu ghilimelele de rigoare, este Joseph Kony, liderul mișcării de gherilă „*Armata de Rezistență a Domnului*”, din Uganda, urmărește impunerea unei conduceri teocratice ce are la bază ideologia celor zece porunci. „*Armata de Rezistență a Domnului*” afirmă ca Joseph Kony este mesagerul lui Dumnezeu și de aceea are dreptul să facă ce dorește cu cei care nu vor să colaboreze cu el. Kony, ca lider al Armatei de Rezistență, a răpit, torturat și forțat aproximativ 66.000 de copii să lupte în armata lui. Joseph Kony, acuzat de Curtea Penală Internațională de crime contra umanității chiar din anul 2005, nici până în prezent nu a fost prins, fiind la ora actuală cel mai căutat om de pe planetă.

Terorismul este o tactică de luptă neconvențională, folosită pentru atingerea unor obiective politice. El se bazează pe acte de violență spectaculară acționate asupra unor populații

neimplicate în mod direct în conflict, dar cu potențial de presiune asupra conducerii; câteodată conducerea face acte de terorism asupra populației, în sensul scontat de teroriști – producerea unui efect psihologic generalizat de panică și intimidare, augmentat de folosirea manipulativă a mediei, cu scopul atingerii unui obiectiv greu de realizat prin mijloace democratice sau convenționale.

În unele cazuri este foarte greu de diferențiat între mișcări de insurgență legitimă și grupări teroriste. Același grup poate adopta și tactici teroriste, și tactici legitime de insurgență, precum unele grupuri de luptători ceceni, cum ar fi cel condus de cecenul Șamil Basaev².

² Șamil Salmanovici Basaev (în rusă Шамиль Салманович Басаев; n. 14 ianuarie 1965, Dișne-Vedeno URSS, Ekajevo, RA Ingușetia, Federația Rusă) a fost un militant islamist cecen și lider al curentului separatist din Cecenia.

Începându-și activitatea militară din postura de comandant în Transcaucazia, Basaev a condus ani la rând campanii de gherilă împotriva trupelor Federației Ruse și a orchestrat masive luări de ostatici civili, cu scopul declarat al retragerii militarilor ruși din Cecenia. Începând din 2003, Basaev a decis să folosească pseudonimul de război și titlul de Emir Abdallah Șamil Abu-Idris. Între 1997 și 1998 el a ocupat funcția de vice prim-ministru al Ceceniei în guvernul președintelui Aslan Mashadov.

Basaev a fost considerat de unii liderul indiscutabil al aripii radicale a insurgenței cecene. El este responsabil pentru numeroase atacuri de gherilă asupra forțelor de securitate din Cecenia și din vecinătatea acesteia, precum și pentru atacuri teroriste deliberate asupra civililor, cele mai cunoscute fiind atacul asupra școlii din Beslan, localitate din Osetia de Nord, care a dus la moartea a peste 385 de oameni, majoritatea copii, și criza ostaticilor de la teatrul moscovit Dubrovka, din 2002. ABC News l-a descris drept „unul dintre cei mai căutați teroriști din lume”.

Basaev a fost ucis de o explozie pe 10 iulie 2006. Responsabilitatea pentru moartea sa este încă subiect de controverse. FSB susține că serviciul federal l-a asasinat, cecenii susțin că a murit din cauza unei explozii accidentale, iar americanii cred că a fost ucis de un grup insurgent rival.

Deosebirea se bazează pe metodică: insurgenții acționează direct asupra țintei, în timp ce teroriștii acționează indirect, prin terorizarea populației neparticipante la conflict.

În același conflict pot acționa în paralel și grupuri teroriste, și grupuri de insurgență propriu-zisă, precum în cazul războiului din Irak.

Aplicarea unei etichete generale și simpliste de terorism este, de asemenea, contraproductivă, ducând de obicei la creșterea influenței și a virulenței grupării sau facțiunii teroriste.

Inițial acest concept de organizare aparținea celulelor anarhiste de la începutul secolului, dar el a fost reactivat în prezent datorită acțiunilor grupului terorist Al Qaeda.³

În esență este vorba de încercarea de a oferi o umbrelă ideologică, politică și religioasă comună pentru a favoriza apariția spontană a unui număr mare de grupuri teroriste izolate, care să acționeze pentru atingerea unor obiective asemănătoare fără a avea legături clare de comandă, control și susținere logistică. Se consideră că acest mod de organizare are o eficiență redusă, compensată fiind de formarea unui număr mare de celule.

³ **Al-Qaeda** (القاعدة în arabă, transcris de asemenea ca al-Qa'idah, al-Qaeda, al-Qa'ida sau al-Quaida și tradus ca *Baza* sau *Fundația*) este o organizație teroristă fondată în august 1988 și cu întârziere în 1989, care sprijină activitățile extremiste islamice în lume.

Fondatorul, liderul și principalul finanțator al ei a fost Osama bin Laden, un milionar de origine saudită, pe numele său Usamah bin Muhammad bin Awad bin Ladin (n. 10 martie 1957, Riyadh, Arabia Saudită, ucis de un comando american pe 21 mai 2011 la Abbottabad (Pakistan).

A fost fondată în 1988 cu scopul de a extinde mișcarea de rezistență contra forțelor sovietice în Afganistan într-o mișcare pan islamică.

Se consideră că al-Qaeda este responsabilă pentru atentatele din 11 septembrie 2001 de la New-York, dar organizația și-a asumat responsabilitatea și pentru atentatele din 11 martie 2004 de la Madrid.

Elementele de noutate aduse de Al Qaeda în terorismul de franciză sunt:

– Elaborarea unei ideologii extremiste complexe, bazată pe ideea unei conspirații creștino-evreiești („*cruciați și sioniști*“) care și-a propus a subjugă total lumea islamică, a distruge religia musulmană.

– Menținerea unui monopol ideologic total asupra conținutului ideatic de franciză, cu trăsături evidente de branding.

– Folosirea intensivă a internetului pentru răspândirea francizei, atragerea de noi aderenți și ducerea campaniei de propagandă a propriei audiențe.

– Punerea la dispoziția oricărui doritor, nu numai a bazei ideologice, ci și manuale complete de instrucție – de la metode de acțiune și organizare până la manuale de fabricare a bombelor artisanale, precum și susținerea financiară și asistență tehnică oferită de instructorii lor.

Al Qaeda este primul grup terorist propriu-zis, care își menține modul de organizare convențional, dar în același timp încurajează franciza bazată pe grupuri izolate, personal considerând că franciza este folosită numai pentru a crea diversiuni sau ca o sursă de carne de tun.

Numărul membrilor organizațiilor teroriste de franciză, în funcție de numărul de grupuri izolate care preiau franciza, poate fi cuprins între zeci și mii, majoritatea acestor membri fiind implicați direct în planificarea și executarea actelor teroriste.

Undeva în Rusia, la granița cu „*Openland*“.⁴

Ziua, deși abia este ora nouă, se anunță una frumoasă.

⁴ „*Openland*“ – tradus din engleză „*Țară deschisă*“, nenominalizată din motive de securitate.

O mașină neagră, ultimul model, un Buick LaCrosse, de 2,4 litri, valorând aproape 36.000 de dolari americani, cu numere de ambasadă, oprește în piața centrală a orașului.

Coboară din ea trei bărbați tineri, atletici, într-o ținută sportivă, și se apropie rapid de un individ cu tenul ușor măsliniu care, așezat la o masă de pe terasă, citea un ziar – Glasul („Голос“) – un ziar-manifest pentru înțelegerea lumii ruse.

Fascinat de începutul articolului – care afirma răspicat punctul de vedere exprimat într-un raport al Camerei superioare a Parlamentului de la Moscova, care considera că este amenințată suveranitatea Rusiei: „*Occidentul finanțează ONG-uri ruse, „încită“ tinerii să manifesteze și discreditează statul rus prin intermediul presei*“ – este luat prin surprindere și încătușat sub privirile îngrozite ale unui cuplu în vârstă, singurele persoane care au văzut ce se întâmplă.

Bărbatul cu ten ușor măsliniu, Ali Hamal, este urcat în mașina care demarează în trombă.

•

În luna februarie, 80 de persoane au murit și 250 au fost rănite în Damasc.

*

În aprilie, 5 oameni au fost uciși și peste 200 răniți în atacul cu bombă din timpul Maratonului din Boston.

•

Clădirea de un cenușiu tern, cu tencuială căzută, înconjurată de un gard metalic, înalt, are o cu totul altă destinație decât cea înscrisă pe tabla ce îi împodobește poarta: „*Ospiciu*“. Este un sediu secret al FSB,⁵ la sute de kilometri distanță de locul răpirii lui Ali Hamal.

⁵ FSB (ФСБ – Федеральная Служба Безопасности Российской Федерации; transliterat *Federal'naia Slujba Bezopasnosti Rossiiskoi Federatii*) este serviciul secret al Federației Ruse și este succesorul KGB. Sediul central se află în Moscova.

De la răpirea sa au trecut 72 de ore. Fără apă, fără mâncare, sub o lumină orbitoare, este ținut într-o cameră cu pereții mai umezi decât în cea mai întunecoasă peșteră, cu muzică de *conga*⁶ cu sonorul la maxim.

În decorul sărac, doar două scaune și o masă, bine fixate în podea cu șuruburi, lucru atât de comun camerelor de interogatorii, își face intrarea Igor Dudaev, agent FSB de rang înalt, un tip robust, cu părul blond, un blond spălăcit, dând înspre alb, și cu o mustață la fel de falnică precum avea Stalin, tovarășul Iosif Vissarionovici Stalin, din tată georgian și mamă osetină.

Are la brâu, la vedere, nu ascuns în toc, un pistol Serdyukov SPS, o construcție clasică, ce seamănă ca principiu de funcționare cu Walther P38, și ține în mâna stângă o mică valiză metalică, vopsită în culori de camuflaj.

Se așază pe unul dintre cele două scaune, lasă valiza pe masă și-l invită cu un simplu gest al mâinii pe Hamal să ia loc pe celălalt scaun.

Vorbește araba fluent și nu scapă prilejul de a se folosi de ea, chiar dacă Ali Hamal stăpânește bine limba rusă:

– Dă-mi numele și adresa colaboratorilor din Siria!

Ali Hamal, silit să își lase la „garderobă“ veșmintele tradiționale, complet gol, nu este o imagine prea plăcută: E chel, dar acoperit pe tot restul corpului de păr, foarte gras, genul de gras unsuros, are ochi mici, ușor bulbucați, ascunși sub pleoape roșii, umflate, și nici nu miroase prea bine.

– Allah cel binecuvântat să mă ierte, nu cunosc pe nimeni în Siria, poate mă confundați... sigur mă con...

Igor Dudaev nu-l lasă să-și termine fraza, îl lovește, cu pumnul, violent, peste față. Mai ușor cu doi dinți, Ali Hamal se prăbușește pe spate, cu gura plină de sânge.

⁶ *Conga*, tobă înaltă, de formă alungită, subțiată la extremitatea inferioară, acționată cu degetele și cu podul palmei.

Folosindu-se din nou de gestul mâinii, Igor își invită victima să își reocupe locul pe scaun. Deschide capacul cutiei, lăsând să i se vadă întreg conținutul: Clești și ceva țepușe metalice. Atât. De toate formele și mărimile.

Ali Hamal e îngrozit, știe la ce folosesc, le-a încercat el însuși, cândva, pe un turist olandez.

– Număr până la trei și, până te vei întâlni cu Allah, dacă nu „cîrpești“ imediat melodia mea preferată „*Prietenii mei din Siria sunt*“: „... vei face cunoștință cu „*prietenii*“ mei din cutie.

– Jur pe bunul Allah și pe profetul Mahomed, nu știu pe nimeni în Siria, eu sunt din...

– Nici măcar pe unul... zi!... că mie îmi scapă numele... îi taie Igor vorbele mincinoase, jucându-se cu un clește.

– Pe Jamal...

– Aha, Jamal, zici?

– Jamal Karim!

– Deci știi pe cineva...

– Da, dar nu e terorist, este businessman...

Igor scoate pistolul de la brâu și începe să se joace cu el, cu aceeași dexteritate dovedită de celebrul aventurier american Bufalo Bill.

Izbucnește în râs:

– Am spus eu ceva de teroriști? Oricum, se pare că începi să mai vii de-acasă. Continuă, că deja îmi tremură degetul pe trăgaci și urmează să zic trei... sărind peste unu și doi, după care o să vină un buum!

– Jamal Karim, cu siguranță e businessman. A făcut parte din anturajul lui Hafez al Assad.⁷ Atât știu despre

⁷ Hafez al Assad s-a născut la 6 octombrie 1930 la Qardaha, în tribul alawit Kalbiyya. A fost cel de-al nouălea copil al lui Ali Suleiman și al patrulea din cel de-al doilea mariaj al tatălui său (care, în total, a avut 11 copii). Ali s-a opus ocupației franceze (instituită în perioada interbelică), dar apoi a acceptat să colaboreze cu aceasta. În

1936 a fost unul dintre cei 80 de membri marcanți ai comunității alawite care au adresat o scrisoare premierului francez, cerând menținerea statului alawit sub ocupația franceză și refuzând alipirea la Siria. Pentru eficiența sa, Ali Suleiman a fost numit de localnici „al-Assad“ („Leuf“), apelativul respectiv devenind numele său de familie în 1927.

În timpul adolescenței a intrat în contact cu o serie de formațiuni politice din Latakia: Partidul Comunist Sirian, Partidul Social Naționalist Sirian și Partidul Baath Arab.

În 1946 Hafez s-a alăturat Partidului Baath, unde a avut sarcini de recrutare și organizare.

În 1950 a decis să se alăture Forțelor Armate Siriene, intrând la Academia Militară de la Homs. De asemenea, a fost admis și la școala de aviație din Alep. După ce a absolvit școala din Alep (1955) a intrat în aviația siriană, cu gradul de locotenent, fiind trimis la baza militară din cartierul Mezzeh din Damasc. În această perioadă s-a căsătorit cu Annisa Makhlof (rudă îndepărtată, ce provenea dintr-o familie bogată).

Începând cu 1954, în Siria s-au produs mai multe revolte militare, context care a generat instabilitate politică. În 1955 Hafez a fost trimis în Egipt pentru un curs de șase luni, timp în care a intrat în contact cu curentul panarabist al nasserismului (promovat de liderul egiptean Gamal Abdel Nasser). În 1957, Hafez a fost trimis pentru specializare în Uniunea Sovietică pentru a se antrena să zboare pe avioanele de tipul MIG-17. După ce a fost avansat la gradul de căpitan a fost transferat în Egipt, unde a lucrat sub comanda lui Hosni Mubarak.

În 1962, Hafez a jucat un rol minor în organizarea loviturii de stat, dar a fost întemnițat în Liban și, mai târziu, repatriat. În 1963, Hafez a participat la lovitura de stat împotriva președintelui Nazim al-Kudsi, în timpul căreia a condus operațiunile de capturare a bazei militare de la Dumayr (40 km nord-est de Damasc). În 1964 a fost desemnat comandant al Forțelor Aeriene.

După lovitura de stat din 1966, Hafez al-Assad a fost desemnat ministru al apărării, dar în pofida funcției importante, rolul său în guvern era minor. Înfrângerea Siriei în *Războiul de 6 Zile* (1967) a provocat nemulțumiri majore în cadrul elitei militare și al opiniei publice siriene, mai ales că Israelul a reușit capturarea Înălțimilor Golan. O serie de comandanți militari au cerut demisia lui Hafez; acesta a intrat în conflict cu generalul Salah Jadid, care era șeful armatei și unul dintre liderii Partidului Baath. În 1970 Hafez al-Assad

el... că are mulți prieteni acolo și în toată lumea... pe el trebuie să-l întrebați mai multe... eu nu am...

Agentul, cu lecția bine învățată, mimează a-și fi pierdut cumpătul, strigă trei și... trage un foc în perete, pe lângă tâmpla arabului, atât de aproape încât i-ar fi luat o bună suviță de păr, dacă ar fi avut măcar un fir.

Ali Hamal, îl vede pe agent, îl vede mișcându-și buzele, dar nu aude defel întrebarea. Cască gura ca un pește, de câteva ori, încercând să scape de senzația urechilor înfundate.

a organizat o lovitură de stat în urma căreia a fost înlăturat Jadid (acesta a fost ținut în captivitate în închisoarea Mezzeh până a murit). La 16 noiembrie 1970, Hafez a publicat primul său decret în calitate de premier.

Perioada Assad a început sub auspicii pozitive, în condițiile în care toate guvernele anterioare au fost detestate de populație. Pentru început, Assad a redus prețurile la alimentele de bază cu 15%. În 1971, a fost ales președinte. Hafez a început să construiască instituțiile civile și militare ale Siriei cu ajutorul Uniunii Sovietice; de asemenea, a refăcut sistemul de alianțe cu statele arabe. Pentru a se menține la putere, Hafez a practicat represiunea adversarilor politici și ideologici, transformând Siria într-un stat dictatorial. În 1982, a reprimat cu brutalitate revolta *Frăției Musulmane* din localitatea Hama. (Se estimează că numărul deceselor a fost de circa 20.000, în timp ce orașul a fost aproape distrus.)

În 1973 Siria și Egiptul au atacat Israelul (*Războiul de Iom Kipur*), dar forțele egiptene au încetat pe neașteptate ostilitățile, lăsând forțele siriene descoperite. Începând cu 1976, Siria s-a implicat în războiul civil din Liban; după 1985 unitățile militare siriene au ocupat Libanul. De asemenea, din cauza rivalității cu Irakul, Hafez a sprijinit Iranul în războiul din perioada 1981-1988. Hafez al-Assad a permis palestinienilor să se stabilească în Siria, inclusiv sediul mișcării Hamas fiind la Damasc. În noiembrie 1983, Hafez a suferit un infarct, context în care fratele său, Rifaat a pregătit preluarea puterii prin violență. În ianuarie 1994, fiul său cel mare, Bassil (inițial desemnat succesor al tatălui său), a decedat într-un accident rutier.

Hafez al-Assad a murit la 10 iunie 2000, fiind urmat la putere de fiul său, Bashar.

Igor pare dispus să mai strige încă o dată trei, așa că nu așteaptă să fie din nou întrebat. Dă disperat din mâini, apoi scoate câteva cuvinte...

– Vă jur pe copiii mei, pe Coran... luați-mi viața, nu mai știu pe nimeni altcineva.

– Bine... te cred. Acum, fii atât de drăguț și spune-ne cum poate fi contactat... în ce gaură de șobolan s-a ascuns...

Agentul Igor Dudaev iese din camera de interogatoriu. Se reîntoarce după numai câteva minute, într-o mână cu straiile lui Hamal, în cealaltă cu un bloc-notes și un pix.

– Scrie tot ce știi despre acel Karim. Tot. Și cât lapte a supt de la mumă-sa. Tot!

Șeful lui Igor, Dimitri Mihailov, care privise scena prin oglinda unilateral transparentă, ce permite monitorizarea celor anchetați, răsuflă ușurat:

– Pistă confirmată.

– Ce facem cu ăsta? întreabă Serghei Stepanov.

– Ce facem și cu ceilalți teroriști. Ce altceva? Cazare pe timp nelimitat, cu două niveluri mai jos.

●
În decembrie, o bombă a explodat într-un tren din India, 33 de persoane pierzându-și viața în acest atac.

*

Peste 10 persoane au murit în Israel și cel puțin 150 au fost rănite după ce mai mulți atentatori sinucigași au atacat locuri publice din această țară.

●

Sediul Central CIA.⁸

⁸ **Agencia Centrală de Informații** (în engleză *Central Intelligence Agency*, abreviat CIA) este un serviciu secret extern al Statelor Unite ale Americii, înființat în anul 1947. Pe lângă activitățile de spionaj, de strângere și de analiză a informațiilor despre guverne străine și persoane, cu scopul de a le pune la dispoziția instituțiilor statului american și